

С И

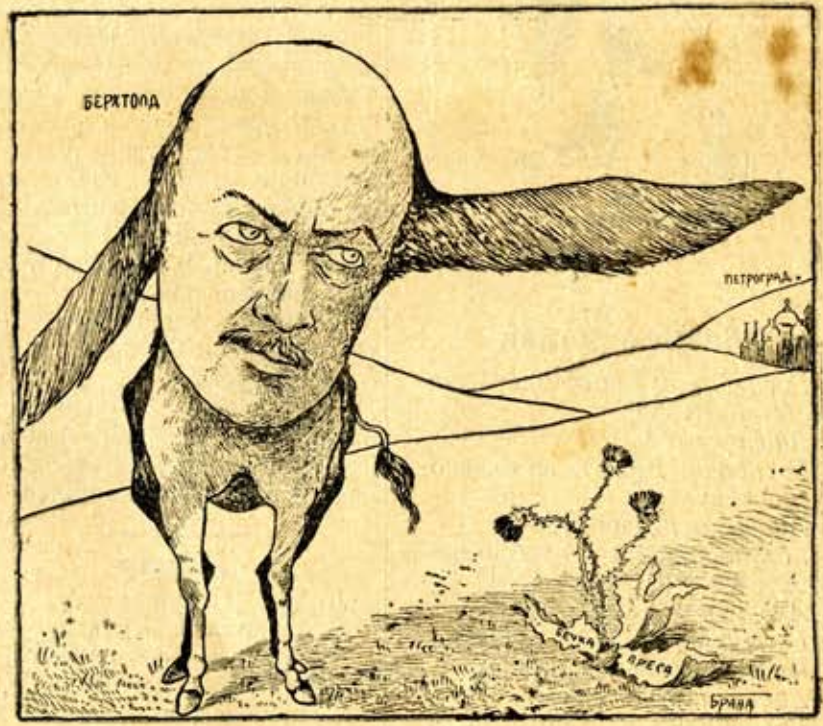
ХУМОРИСТИЧНО
САТИРИСТИЧНИ ЛИСТ

БЕСПЛАТАН ДОДАТАК
„НОВОСТИМА“

Нова три јерарха

Године хиљаду седамдесет шесте
 Умири се прква, после распре честе:
 Око три јерарха, које од њих већи
 Први или други или можда трећи?
 Али тога лета, а данашњег дана,
 Проповед се чула епископ — Јована:
 Да су сва три свеца, а на по се
 сваки,
 Изјавили њему: „да су сви једнаки!“
 И од тога доба сва три великана
 Уједно се славе, данашњег дана.
 А та су три свеца — нек ми се
 допусти —
 Василије, Григор, Јован Златоусти.
 Василија још су и „Великим“ звали
 Григорију назив „Богослов“ су дали.
 Данас три јерарха, кроз балканско
 време,
 Нек допусте мени једно поређење.
 Јер је, баш к'о некад, и данашњег
 дана
 Подељено мњење због три великана.
 Три нова јерарха, на мутном Бал-
 кану,
 То су: Венизелос, Пашић и Браћану.
 И ја мислим њима бар је моја жеља
 Следују надимци горњих светитеља
 Венизелос речју зна Европу мусти
 Следује му за та име „Златоусти“.
 А Браћану стиша гдегод пакост рове
 И право је да се „Велики“ назове.
 А Пашић је опет туђе славе ловац
 Њему сасвим личи име „Богословац“
 Наравно, у напред већ се може рећи
 Да ће бити распре: ко је од њих
 већи?
 Да се реч не троши и зној залуд
 тече,
 Они треба сами ту распру да спрече
 Сва тројица треба да се јаве таки
 И да рекну свету: „Сви смо ми је-
 днаки!“
 Календарско место и црвена слова
 Спремите за ова три јерарха нова!
 Б.

Што дуже уши, све мање чује

То магаре, што мир руши, залуд данас чуљи уши,
 И ушње да дочује: шта Петроград с Грчком снује,
 Какве све то везе има с Румунима и Србима??
 Уши чуљи прћи усне, ал' баш ништа ни да кусне,
 Мора уши да' оклембеси, д' се врати чкаљу

Преси. “
 Културно
 наслеђе
 Србије

С БЕОГРАДСКОГ КОРЗА

— Једна пелцована дама —
 што јест: дама у пелцу

Обазрив човек

Господин (у апотеци): Јесте ли ви апотекар?

Апотекар: Јесам.

Господин: Држите ли одавно ту апотеку?

Апотекар: Дабоме.

Господин: Свакако добро разумете свој посао?

Апотекар: Разуме се.

Господин: А јесте ли положили и државни испит?

Апотекар: Наравно.

Господин: Онда дајте ми за 20 пара масти од живе. —

Обично

— Јеси ли се оженио уз љубави?

— Не, већ из — лудости!

ПОМИЛОВАЊЕ

— Догађај из доба ренесанса —

Бјанка, Херцегинја Римини, била је колико лепа, толико и горда. О момцима није хтела ни да чује, и ко год би је запросио, испратила би га подругљиво Она није познавала људе, ни љубав.

Једнога лепога дана, упаде у њене дворе, леп као уписан, ковачки калфа Бепо.

— Ја те љубим! — Јекну он и паде јој пред ноге.

Увређена толиком дрскошћу свога поданика, херцегинја га сместа осуди на — смрт! Један потез за гајтан звонцета и целат се појави, са својим помоћницима.

— Идем радо у смрт! — узвикну Бепо и управи своје враголасте очи, у плаве, поносите и невинне очи херцегинје.

— Али ми бар допусти, да те молим за милост!

Један знак, и целати се уклонише.

— Да молиш за милост? рече подругљиво херцегинја.

Али Бепо снажним рукама загрли младу жену и љубљаше је тако бесно, тако лудо, да изгубише свест! — кад се мре, не обзире се ни на шта..

Најзад, млади пар дође к себи, — Поклањам ти живот! — уздахну херцегинја.

— Нашто ми је живот без тебе? — вели Бепо, оним враголастим устима.

— Поклањам ти живот! — настави херцегинја. — Али под једном погодбои: да ме свакога дана овако молиш за милост! —

Б.

Малер

Љубио је, пунан жара, Сред пролећа, сред мочара. А без зимског свог капута. Две недеље, патник худи, Свако вече, а по студи, Око њене куће лута...

И она се најзад реши Да га зовне и утеши, Саслуша му жарку вољу. На састанак, баш кад треба, Он не дође. Због назеба Добио је — срдобољу!

Б.

Срећан човек

Господин Пера има ужасну породицу. Сваки час се свађа ју у његовој породици. После једне такве фамилијарне распре у којој су учествовали Перина мата, Перина жена, пуница, шурак, две свастике и три кћери, Пера је очајно изјурио из своје куће, да се у вароши мало разгали.

На улици га пресреће просјак. — Господине, смилујте се на мене, беднога просјака.

Господин Пера маши се за новчаник.

— Већ четири дана нисам ништа окусио..

— То је заиста страшно! вели г. Пера и тражи по новчанику стопарац.

— А немам нигде никога..

— Шта? Немаш никога! узвикну г. Пера, Па, ти си, брате мој, срећан човек. Не дам ја теби ништа! — стрпа новчаник у џеп и оде даље.

Једној дами

— у споменицу —

Ко те види — Трепери му груд!
 Ко те чује — Обузме га жуд.
 Кога дирнеш — Скамени га студ,
 Ко те узме — Тај је збиља луд
 Б.

Извињење

Министар (обилазећи једну општину у пратњи председника општине, наиђе на један мост без ограде): Како? Овде нема ограде! Може каква будала да се сурва...

Председник: Извините г. министре, нисам знао да ћете ви овуда проћи.

Стари проналазак

Жена: Читам у новинама: да је неки Американац пронашао кошуљу без дугмета.

Муж: Чудно ми чудо! Ти мени већ пет година дајеш такве кошуље.

ТУК НА ЛУК

Букус Цеви има штрупиранога коња.

Ганцо, Циганин, има пара, а стари је џамбас.

И потрефило се, да Букус Цеви има коња, а Ганцо паре баш за време вашара. И кад су се срели на вашару, почела је погодба.

Дуго су се цењкали. Чак се и Срета самсар, умешао у погодбу.

— Осам банке, најпослед! — вели Букус.

— Шест и по! — нуди Ганцо.

И погодише се за седам банкнота.

Руковаше се и пољубише. Букус узе паре; Ганцо поведе коња.

— Море, јевтинога даде! — вели Срета, тек колико да их завади.

— Није јевтино. Штрупиран је коњ. — шапуће Букус и трпа банкноте у џеп.

— Море, Ганцо! — зауставља Срета Циганина. — Па ти узе сакатога коња!

— Није сакат! Укован је... одговара Ганцо и уселе на коња.

— Како укован? Сакат је, брате, сакат! Одоше твоје лепе паре!.. наставља Срета.

А Ганцо се наже с коња и шапну Срети:

— За оне паре добар је коњ! Банке су лажне!.. па ободе коња и изгуби се у вашару.

Срета се смешка и враћа се Букусу:

— Е, е! Диван пазар! Подвали ти Цига! Дао ти је лажне банке.

— Лажне? — вели Букус и загледа их, па онда се окрете на све стране да га ко не осулушкује и шапну Срети:

— Море, лакше мени да чувам лажне банке, но украде-нога коња!

Доказ

Писар: Ти кажеш да је нађени новчаник са 40 динара твој? А имаш ли какав доказ?

Мангун: Имам — велику рупу на џепу.

ИЗАЗИВАЧ НЕМИРА

*Већ Европа почела да сматра: на Балкану угришена ватра
А у ствари мира бити неће! — За немир је Италија прва
И ено је, већ угарак меће, да потпали Егејска Острва.*

Човек од речи

Нов директор Банке, часно
У беседи својој тресе:
— Пригрлићу к срцу страшно
Све банчине интересе.

И реч му је била света,
И доследан њој је био,
Јер је Банци, истог лета
И капитал пригрлио!

Б.

Објаснио му

— Тата, шта је то „лирски песник?“

— Лирски песник је — жалостан створ.

Сигуран знак

— Уверен сам да ће ме г.
Таса узети за жену.

— Је л' ти то казао?

— Није, али никако не може да трпи моју мајку.

Сумњива боја

— Кажем ти, Јоца је социјалиста.

— По чему?

— По томе, што ми сви идемо у Кафану „код црнога петла“ а он у кафану „код црвенога петла!“

„Време је новац“ — али данас има много људи, који немају ни једно ни друго.

*

У животу, жена мора да зна све препредености салонске даме, да би могла да игра наивку.

С М

ХУМОРИСТИЧНО
САТИРИСТИЧНИ ЛИСТ

БЕСПЛАТАН ДОДАТАК
„НОВОСТИМА“

Нова три јерарха

Године хиљаду седамдесет шесте
Умири се прква, после распре честе:
Око три јерарха, које од њих већи
Први или други или можда трећи?
Али тога лета, а данашњег дана,
Проповед се чула епископ — Јована:
Да су сва три свеца, а на по се сваки,

Изјавили њему: „да су сви једнаки!“
И од тога доба сва три великана
Уједно се славе, данашњег дана.
А та су три свеца — нек ми се допусти —

Василије, Григор, Јован Златоусти.
Василија још су и „Великим“ звали
Григорију назив „Богослов“ су дали.

Данас три јерарха, кроз балканско време,

Нек допусте мени једно поређење.
Јер је, баш к'о некад, и данашњег дана

Подељено мњење због три великана.
Три нова јерарха, на мутном Балкану,

То су: Венизелос, Пашић и Браћану.
И ја мислим њима бар је моја жеља
Следују надимци горњих светитеља
Венизелос речју зна Европу мусти
Следује му за та име „Златоусти“.
А Браћану стиша гдегод пакост рове
И право је да се „Велики“ назове.
А Пашић је опет туђе славе ловац
Њему сасвим личи име „Богословац“

Наравно, у напред већ се може рећи
Да ће бити распре: ко је од њих већи?

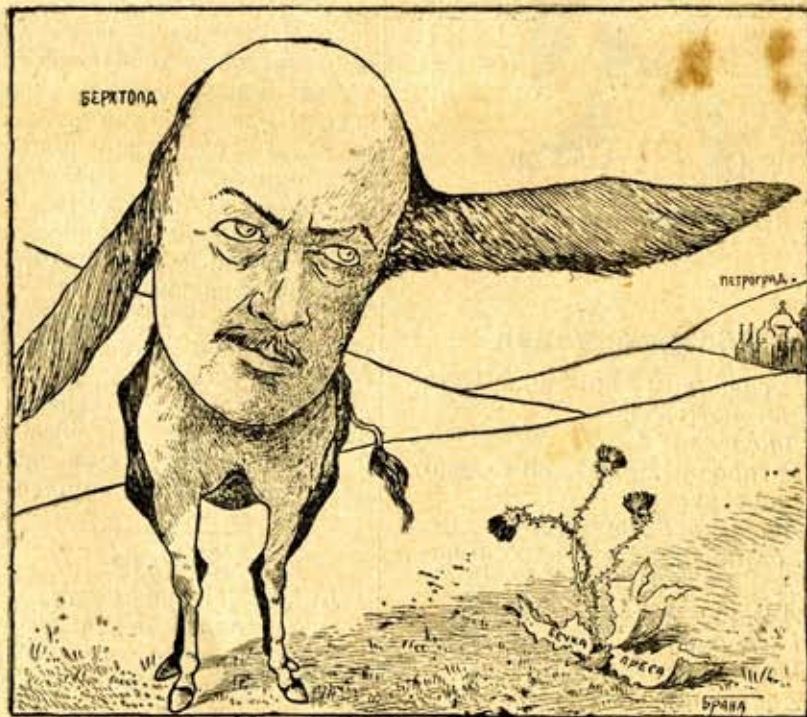
Да се реч не троши и зној залуд тече,

Они треба сами ту распру да спрече
Сва тројица треба да се јаве тако
И да рекну свету: „Сви смо ми једнаки!“

Календарско место и црвена слова
Спремите за ова три јерарха нова!

Б.

Што дуже уши, све мање чује

То магаре, што мир руши, залуд данас чуљи уши,
И ушиње да дочује: шта Петроград с Грчком снује,
Какве све то везе има с Румунима и Србима??.
Уши чуљи прћи усне, ал' баш ништа ни да кусне,
Мора уши да'оклембеси, д' се врати чкаљу

Преса „
Културно
наслеђе
Србије“